

ממונו, ולא יחלל שבת ולא יעבר אפלו על מצוה קלה. אשרי איש
ירא את ה' במצוותיו חפץ יותר מכל מאד.

(חסד לאלפים או"ח שכת)

צא ולמד עד היכן מגיע חיוב הרפואה, שהרי התירו לחלל שבת
החמורה ולעבר על כל התורה כלה בשביל לעשות רפואה
לחולה שיש בו סכנה, מפני שאמרו (שבת קנא:) מוטב לחלל שבת
אחת כדי שיקים שבתות הרבה. וכל-שכן וקל וחמר שראוי להוציא
כל ממון שבעולם כדי לקים נפש אחת מישראל שהוא כאלו קים
עולם מלא. ואם בכל זאת ימות החולה חס ושלום לא תהיה זאת
להם לפוקה ולמכשול עון, ויגל לבם שעשו מה שמטל עליהם
לעשות. והשם, הטוב בעיניו הוא עושה, והוא ישלם להם שבעתים
אל חיקם הון ועשר בביתם.

(פלא יועץ ערך רפואה)

תנו רבנן, הנכנס לבקר את החולה אומר; שבת היא מלזעק, ורפואה
קרובה לבוא, ורבי מאיר אומר; יכולה היא שתרחם. רבי יהודה
אומר; המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר; המקום
ירחם עליך בתוך חולי ישראל (שבת יב.-:).

פרש רש"י בד"ה שבת היא מלזעק, צריך להרחיב דעתם בתנחומין
שלא יצטערו. פרוש שלא יצטערו על מה שאין יכולין לזעק
זעקה גדולה, ויחושו שבתוך כך תטרף לו השעה. לכך אומר להם
מאחר דהשבת מעכבת מלזעק, היא הנותנת שרפואה קרובה לבוא
בשכר שמירת שבת. ורבי מאיר מפרש לה טפי, ורבי יהודה סבר
דאף על פי כן צריך לבקש קצת רחמים.

כמאן אזלא הא דאמר רבי חנינא מי שיש לו חולה בתוך ביתו צריך
שיערבנו בתוך חולי ישראל. כמאן כרבי יוסי (שם). פרוש
דבמלתיה דרבי יוסי מספקא לן, אי הינו טעמא כדי שיהא תפלתו
נשמעת ולא שנא שבת לא שנא חול, או דילמא דוקא בשבת קאמר